

مواظب باش در این دنیای کوچک گم نشوی.

شماره پرسش: ۲۴۸۱۳

تاریخ ارسال پرسش: ۱۳۹۸/۵/۱۸ ۲۳:۳۳:۵۴

متن پرسش

با سلام و خسته نباشید: بنده به دلیل پیشامدها و مسائل مختلفی که در سن کم در زندگی برایم پیشامد نموده و علی رغم تدبیر و دعا حل نشده است، قدرت توکلم را از دست داده ام. به گونه ای که وقتی می گویند به خدا توکل کن یک حالت قلبی در من ایجاد شده که هر چه سعی می کنم نمی توانم و حتی از توکل کردن بر خدا دچار ترس شده ام. همیشه نگرانم مصلحت من تا پایان عمر همواره رنج و عدم گشایش باشد. از مشکلات تحصیل و میسر نشدن ازدواج گرفته تا بیماری و تصاحب حق از سوی ظالم و شماتت خلق. نمی دانم چه باید بکنم که بتوانم با وجود تمام این مسائلی که پیشامد نموده باز هم بر خدا توکل کنم. به رضای خدا راضیم اگرچه گاهی به هم می ریزم، ولی واگذاری قلبی امور به حق تعالی برایم ناممکن شده است. لطفا مرا راهنمایی بفرمایید. با تشکر

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: باید زندگی را طوری تعریف کنیم که در مدت کوتاه عمر، به زیباترین شکل با خدا و خلق خدا بتوانیم رابطه برقرار کنیم و سعی نکنیم آرزوهای دنیای محدود، آن شخصیت بزرگ ابدی ما را تحت الشعاع قرار دهد. به هر حال دنیا با همه ی زرق و برق اش، کوچک است، مواظب باش در این دنیای کوچک گم نشوی. به گفته ی جناب مولانا محمد بلخی:

«دنیا همه هیچ و اهل دنیا همه هیچ

ای هیچ برای هیچ بر هیچ مپیچ

دانی که پس از عمر چه ماند باقی؟

مهر است و محبت است و باقی همه هیچ.»

موفق باشید